YFU HUNGARY
Nemzetközi Diákcsere Program

YFU hírújság

2017-2018

2017 képekben

Beutazó tábor

Önkéntes tábor

Budapest túra

Kiutazó felkészítő tábor

Év közepi tábor

A kilátások...

Önkéntes tábor

Mindenki!

Kiutazó tábor

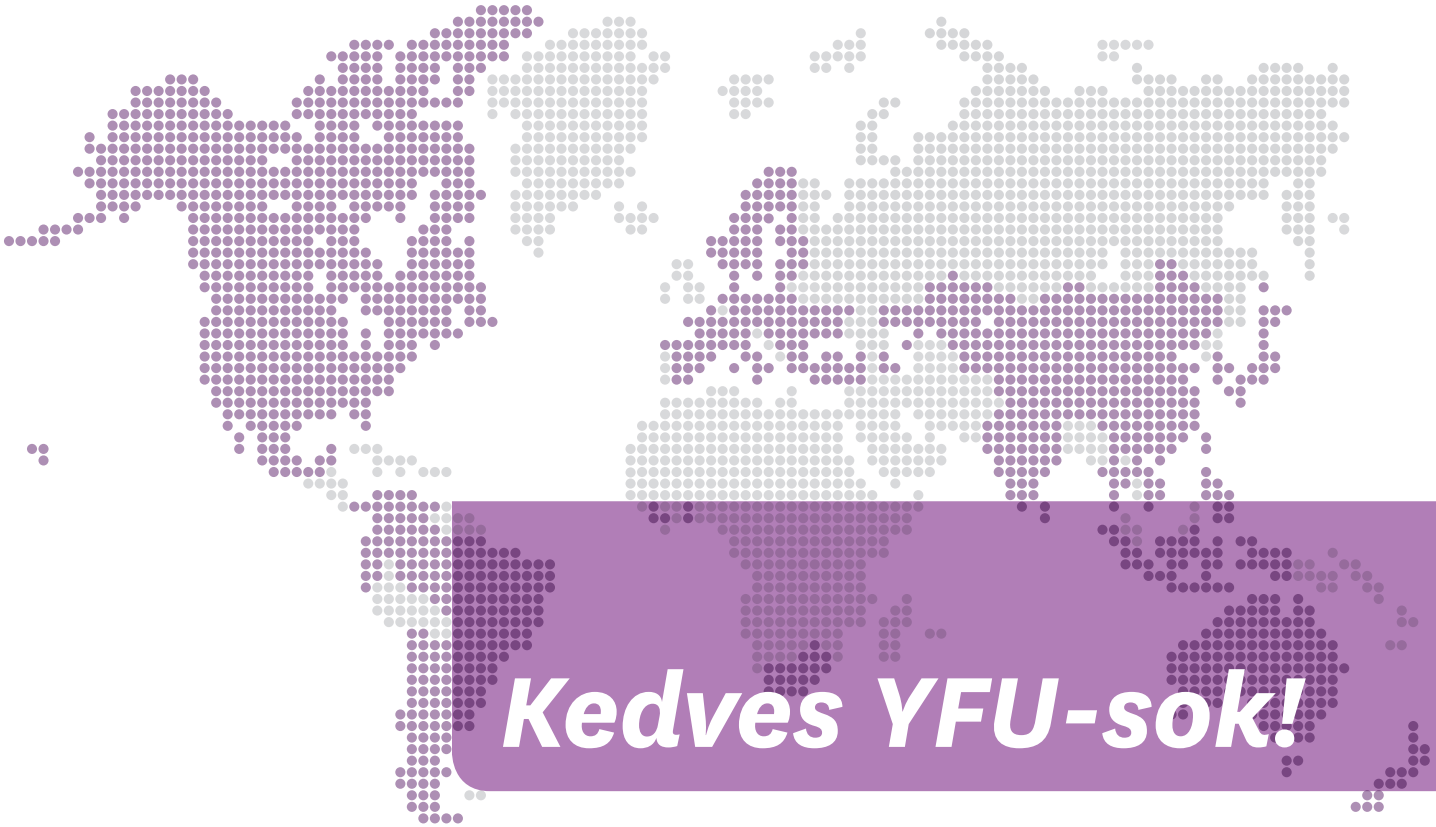

Kedves YFU-sok!

Ismét eltelt egy év, ismét elindult egy csapat diák a Földön innen-oda, onnan-ide, hogy felfedezzék saját magukat, a világot és rengeteg mindent, amiről még nem is sejtik, hogy felfedezésre vár. Amikor az ember 16-17 évesen nekivág egy 11 hónapos kalandnak, nincs is tisztában vele, hogy mire is vállalkozik. A legtöbben a kiutazásuk előtt, illetve elején fő motivációnak és célnak a nyelvtanulást említik, mi pedig elmondjuk nekik, hogy egy pár hónap után annyira természetes lesz az adott nyelv ismerete, hogy az egy eszközzé válik a rengeteg más cél megvalósításához. Ezt persze akkor még nem szoktá(to)k elhinni nekünk, de mindig belátjá(to)k, hogy van ebben igazság. Ezért hisszük, hogy amit csinálunk hasznos és előremutató.

Sűrű év volt 2017, és reméljük, 2018 még sűrűbb lesz. Új tagokkal bővült az iroda, új programokkal bővült a kínálatunk, új lehetőségek nyíltak az önkéntesek előtt. Mindenképp fontos megemlítenünk, hogy a 2017-es önkéntes táborban megalakult az ún. YFU Council. Egy pusztán önkéntesekből álló csapat, akik az „önkéntesek az önkéntesekért" elv mentén az önkéntesek életét, annak szakmai fejlődését, a szervezethez való kötődését szervezik. Bővebben olvashattok még tőlük-róluk az idei hírújságban.

…de most szóljanak a fanfárok, robbanjon tűzijáték, pukkanjon a pezsgősüveg: 2018-ban 25 éves lesz a magyar YFU! Reméljük, méltó módon meg tudjuk ezt majd ünnepelni! Annyi sok szép, izgalmas és felejthetetlen emlék kerül elő, hogy csupán a felsorolásukhoz sem lenne elég ez a kis kiadvány. Remélem, hogy nektek is boldog várakozással telnek az ünnepek, a tél és a következő hónapok.
Mindenkinek békés karácsonyt és boldog újévet kívánunk!

Békés Péter
Elnök
2001/02 Németország

körkérdések Magyarországról – beutazó diákok 2017/18

Mik voltak az első benyomásaid, amikor megérkeztél Magyarországra?

Mario és fogadócsaládja

Laura és fogadóanyukája

„Minden csak zöld van”

MARIO (OLASZORSZÁG): Minden csak zöld van és nincs block of flats.
VANESSA (NÉMETORSZÁG): mindenki beszél németül
NONOKA (JAPÁN): Én ideges vagyok.
ANNA (ÉSZTORSZÁG), MELISSA (NÉMETORSZÁG): The weather. It was so warm.
HJÖRDIS (NÉMETORSZÁG): Mindenki nagyon kedves volt. Nagyon szeretem az iskolámat. Ő mint egy nagy család.
DORIS (NÉMETORSZÁG): Mindenki nagyon kedves volt és sok beszélgettünk.

Milyen teljesen más szokásai vannak a fogadócsaládodnak?

„They have a kutya.”

Vanessa, Juampi, Ana Isabel

YURI (JAPÁN): They have a kutya.
DORIS (NÉMETORSZÁG): They eat much more.
LAURA (NÉMETORSZÁG): A szőnyegnek nem szabad összegyűrődnie.
VANESSA (NÉMETORSZÁG): Együt eszik.

Mi a legkedvesebb élményed?

„Gólyaavató Afterparty”

Fern és fogadócsaládja

Mia és az első találkozás

FERN (THAIFÖLD): My best experience is my birthday party, there were 20 people in my house!
YURI (JAPÁN): Gólyaavató Afterparty
NORA (NÉMETORSZÁG): Once I met my angel (angyalka) and we just bought some snacks and hanged out on the Liberty bridge, while listening to music.
LEA (NÉMETORSZÁG): Bucsu Bál in Sárisáp. The atmosphere was amazing [...] the best night of my life so far.
HJÖRDIS (NÉMETORSZÁG): Amikor elöször értettem egy kérdést és tudtam válaszolni.
DORIS (NÉMETORSZÁG): A család találkozunk a legjobb élményem, mert mindenki nagyon kedves volt és sok beszéltem magyarul.

Balloon és fogadócsaládja

Kezdődjön a csereév!

„A véres hurka”

Mi a legfurcsább élményed?

LAURA (NÉMETORSZÁG): Mikor az iskolámba először énekeltünk a magyar himnuszt, meglepődtem.
VANESSA (NÉMETORSZÁG): Rossz kiejtés, masik szó (May words that I pronounce wrong, means something else.)
BALLOON (THAIFÖLD): The blood sausages (véres hurka), meggyleves.
WIT (THAIFÖLD): A legfurcsább élményem a magyar ételek.

„Hungarians sneeze so loud!”

Milyenek a magyar emberek, szokások?

AKI (JAPÁN): They are hugging and kissing a lot.
WIT (THAIFÖLD): A Magyar szokások nekem érdekes, a magyar emberek valaki jól, de valaki nem nagyon barátságos.
FERN (THAIFÖLD): I was so surprised when I heard Hungarians sneeze so loud!
NONOKA (JAPÁN): Szerintem nagyon jó.
NORA (NÉMETORSZÁG): I like the traditional dances with the clothes.
HJÖRDIS (NÉMETORSZÁG): Mindenki nagyon kedves! Nagyon szeretem, hogy a magyar emberek örülnek neki, hogy magyar vannak.

Wit és fogadócsaládja

„Any kind of leves.”

Van-e kedvenc magyar ételed? Mi az?

BALLOON (THAIFÖLD): Halászlé, kürtőskalács, Túró Rudi, kolbász
ANNA (ÉSZTORSZÁG): Kakaós csiga és csirke paprika. Also, any kind of leves.
YURI (JAPÁN): Kürtőskalács – nagyon finom!
NONOKA (JAPÁN): Igen, én szeretem palacsinta.
HJÖRDIS (NÉMETORSZÁG): Mindent szeretem!
LAURA (NÉMETORSZÁG): Gyümölcs leves, lángos, szilvás gombóc.
SIRMA (TÖRÖKORSZÁG): Kakaós csiga.

Aki és a túrósgombóc

Melissa

Együtt Bécsben

körkérdések kiutazó diákoknak 2017/18

Mi volt a legnagyobb félelmed egy eddig ismeretlen országban, és azóta mit tapasztaltál ezzel kapcsolatban?

CSONKA PANNA (NÉMETORSZÁG):

Attól féltem talán a legjobban, hogy nem leszek elég merész ahhoz, hogy egymagam meg tudjam oldani a jövőben felvetődő problémákat. Ha jobban belegondolunk, elég félelmetes dologra vállalkoztunk, mi, cserediákok. Útnak indultunk egyedül a világ ellen, és mégis én, személy szerint, egy percig sem éreztem egyedül magam.

Panna és fogadótestvérei

KERTÉSZ RAMÓNA (DÁNIA):

Őszintén attól féltem a legjobban, hogy mi lesz velem a magyar családom nélkül, mert mindig nagyon szoros kapcsolat volt köztünk. Ma már tudom, hogy egy percet sem kellett volna aggódnom. Itt teljesen családtagként kezelnek és tényleg olyan, mintha már ezer éve együtt élnénk, annyira jól kijövünk egymással. Másrészt nagyon sokat köszönhetek nekik, ugyanis nagyon sok dolgot megoldottak az életemben és bármiben számíthatok rájuk. Én nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy ők a fogadócsaládom.

Mi volt a legkedvesebb élményed?

KERTÉSZ RAMÓNA (DÁNIA):

A legkedvesebb élményem az volt, amikor a csapatommal elmentünk egy kézilabda tornára és a csapat és az edzők a torna emberének választottak és megajándékoztak egy csodálatos pólóval is, amire rá van nyomtatja, hogy a torna embere. Hihetetlen érzés volt átvenni a pólót és tudni, hogy ennyire megbecsülnek és számítanak rám. Azóta is nagyon becsben tartom, és ha csak nehéz napom van, előveszem, és arra gondolok, hogy milyen csodálatos, ami velem történik.

RÁC KARINA (USA):

A legkedvesebb élményem a Homecoming hete volt, amikor nagyon sok szórakoztató programon vehettünk részt iskola után, kidekoráltuk az egész épületet és a hetet egy csodás bállal zártuk.

Lili osztálytársaival

TÓTH LILI (ECUADOR):

A legkedvesebb talán, hogy mindenki nagyon nyitottan áll hozzám, és érdeklődik a kultúrám iránt. Fogadóapukám például már büszkén használja “szia, hogy vagy?” vagy a “menjünk vásárolni” kifejezéseket magyarul, és még egy József Attila versrészletet is tud.

Mi az, ami teljesen újdonság volt számodra, amit sose gondoltál volna, hogy megpróbálsz?

Lili és két legjobb barátja

KERTÉSZ RAMÓNA (DÁNIA):
Sosem gondoltam volna, hogy valaha kézilabda edző leszek, talán a legjobb dolog az itteni életemben. A lányokkal is rögtön megtaláltam a közös hangot és élvezzük a közös munkát, nagyon sokat tanítanak dánul, mert ők még nem beszélnek angolul.

TÖRÖK ÁBRAHÁM (FINNORSZÁG):
A szarvas vadászat. Ott ültünk kint a hóban, nem szólalhattunk meg, a lábujjaim majdnem megfagytak, és csak hallgattuk a kutya ugatását. Magyarországon nem volt még lehetőségem vadászatra menni, és soha nem gondoltam, hogy kipróbálom.

TÓTH LILI (ECUADOR):
Amit sosem gondoltam volna, az az, hogy eszem majd hangyát. Az Ecuadori esőerdőkben nagyon finom citrom ízű hangyák élnek.

Mi az, amit látni, tapasztalni akartál és sikerült-e?

Karina a Power Puff Games után

TÓTH LILI (ECUADOR):
Mindenképpen a Galapagos-szigetek. Még nem voltam ott, de már befizettem egy YFU-s túrára. Nagyon izgatott vagyok miatta.

TÖRÖK ÁBRAHÁM (FINNORSZÁG):
Lappföld talán a legfontosabb, ahová nemrég el is mentem nyaralni egy hétre a családommal. Esett a hó, és nagyon hideg volt. Faházban laktunk, és szinte minden nap megnéztünk valami újat. Még sokszor vissza szeretnék menni. Amit nagyon szerettem volna látni, az a természet. Tényleg minden tele van fákkal, főleg fenyővel, és nagyon szép. Jó időben gyakran járok sétálni.

TÁBORI IVÁN (SVÉDORSZÁG):
Engem a sarki fény nagyon érdekelt, szerettem volna látni, és láttam is, hihetetlen gyönyörű volt!

Karina német fogadótestvérével

Ameddig a szem ellát...

CSONKA PANNA (NÉMETORSZÁG):
Münchent mindenképpen látni szerettem volna és sikerült is, mégpedig az Oktoberfest idején. Az utcákon mindenki dirndl-ben (bajor női népviselet) vagy bőrnadrágban mászkált, pereccel a kezében. A fogadócsaládommal együtt teljesen új élmény volt a városnézés, egy percig sem éreztem magam tipikus turistának. Az őszi szünetben eljutottam Barcelonába is, ami miatt külön szerencsésnek mondhatom magam.

Milyen volt az első találkozás a fogadócsaládoddal?

KERTÉSZ RAMÓNA (DÁNIA):

Nagyon jó érzés visszaemlékezni, mert jöttek be az ajtón és én meg ott álltam éppen nyújtottam a kezem a húgomnak, hogy mutatkozzak be dánul erre ő meg szorosan átölelt! Utána a családom többi tagja is rögtön. Otthon megmutatták a szobám ahova már be voltak készítve a kishúgomtól kapott rajzok és egy nagyon finom csoki is. Ezután pedig mentünk és kipróbáltuk a trambulint, és szinte rögtön megtaláltam a lányokkal is a közös hangot.

Ramó és családja

RÁC KARINA (USA):

A család kedvesen fogadott és mindenki kíváncsian kérdezgetett, kivéve a 2 éves kishúgomat, aki találkozásunkkor még félt, de mostanra már minden nap fut felém, mikor hazaérek. Családom legtöbb idejét együtt tölti, és keveset utaznak vagy mozdulnak ki otthonról.

Panna és fogadócsaládja

Milyen teljesen más szokásai vannak a fogadócsaládodnak a saját családodhoz képest?

KERTÉSZ RAMÓNA (DÁNIA):

Minden péntek este vacsora után közös Disney est van és közben forró csokit iszunk és édességet eszünk. Ez az úgy nevezett dán hygge, de igazából ezt pontosan senki se tudja elmagyarázni, ez egy megfoghatatlan dolog, talán a legjobb fordítás a kényelem, de az közel se fejezi ki a hygge-t.

TÁBORI IVÁN (SVÉDORSZÁG):

Nagyon sok kétkezi munkát végeznek, barkácsolnak, építenek, szerelnek, meg ilyesmik, és én is nagyon szeretek ilyeneket csinálni. Felújítottuk a szép svéd piros házunk faburkolatát, kivágtunk egy nagyjából 25 m magas fát a kertben! Tesómmal nagyon sokat szereljük a kocsit, meg a traktort. Ezeket mind imádom csinálni.

körkérdések kiutazó diákoknak

Eddigi tapasztalataid szerint, hogyan töltik a szabadidejüket a fiatalok a fogadó országodban és részt veszel benne velük?

TÁBORI IVÁN (SVÉDORSZÁG):

Az én kis falumban minden nap van valami, lehet festeni, sakkozni, gig zenélésre menni. Vannak barátaim, akik szeretnek ilyen helyekre eljárni, úgyhogy velük el tudok menni.

CSONKA PANNA (NÉMETORSZÁG):

Már korábban is foglalkoztatott a kérdés, hogy a német fiatalok hogyan tölthetik vajon a szabadidejüket. Itt ugyanis a sorozatok, filmek és könyvek ingyenes letöltése erősen illegális. Eddig úgy tapasztaltam, hogy a fiatalok nagyon szívesen sportolnak, a legnépszerűbb sport egyértelműen a labdarúgás, őszintén, még egyetlen olyan fiúval sem találkoztam, aki ne focizna, és a lányok körében is nagyon népszerű a sportág. Emellett meglepően sokan járnak még fitnesz stúdióba. Én nemrég elkezdtem balett és hiphop órákra járni, ami azért előnyös, mert sok új barátot szerezhet az ember.

Igazi Amerikai Halloween

A finn nemzeti sport

Ramó és barátai

„Azzal a mentalitással jöttem ki, hogy nyitott vagyok mindenre, hiszen ez az egész csereév arról is szól, hogy kilépj a komfortzónádból.”

Régi álmok válnak valóra

CSUHÁNY BALÁZS (CSEHORSZÁG)

Gyerekként volt egy kedvenc könyvem, amiben a világ összes országa benne volt, és ha ezerszer nem, akkor egyszer sem forgattam végig a teljes könyvet, tudtam a világ összes országának zászlaját, földrajzi elhelyezkedését. Csehország mindig is az egyik kedvencem volt, szóval, amikor bejöttek az iskolánkba előadást tartani a YFU-tól, és tudatosult bennem, hogy akár én is lehetnék cserediák (ami addig fel sem merült bennem), akkor az előadás után már azzal a kérdéssel mentem oda, hogy „Van-e lehetőség Csehországba is menni?”

Nagyon nagy elvárásokkal jöttem ki és rengeteg tervvel, de eddig a dolgok még jobban alakulnak, mint ahogy elterveztem, de még ahhoz képest is, ahogy megálmodtam a tökéletes csereévet.
Sok energiát fektettem a céljaim megtervezésébe, például, hogy milyen módszerrel tanuljam a nyelvet, hogy szerezzek barátokat és a többi.
Nem elégszem meg annyival, hogy be tudok mutatkozni, meg van egy két dolog, amiről tudok beszélni, hanem szeretnék rendesen beszélgetni, ami viszont nehéz. Sok ember van, akivel jó a kapcsolatom, és próbálok minél gyakrabban közös programokat szervezni velük is.

Annyi kedves, vicces, furcsa, izgalmas, kínos, szokatlan, „életemben először” meg „életemben utoljára” élményem volt – csak párat kiemelve, amikor 20 méter magas sziklák tetején álltunk a fogadótesómmal az erdő közepén, vagy amikor egy komplett szarvascsorda 5 méterre állt tőlem, vagy amikor először eltévedtem a városban.

Annak ellenére, hogy közeli országról van szó, elég változatos az, amit az emberek tudnak Magyarországról, volt már olyan is, aki még magyar dalokból is tudott idézni, de olyan is, aki visszakérdezett, hogy „Magyarország? Az meg hol van?”

Egyszer szeretném körbejárni Prágát, amire még nem volt lehetőségem, annak ellenére, hogy a családom elég aktív életet él és már vagy tízszer voltam Prágában, eddig mindig csak átutazóban.

Az egész családom elég elfoglalt, 4-ből 3 tesóm nem is él itthon, a szüleim dolgoznak és nekem is rengeteg dolgom van, de heti egyszer közösen eszünk. Minden héten járunk templomba, és segíteni a fogadóapukám vállalatának hétvégenként.

Hétköznap általában kávézni vagy közösen ebédelni szoktak elmenni, ahova én csak ritkán, mert edzéseim vannak, hétvégenként pedig bulikba járnak, ahova viszont szinte mindig megyek én is.

Kedvenc mondatom a Ty jseš maďar. (Te magyar vagy), ezt azokra az emberekre használják, akik zavaróan és hangosan viselkednek, nem egyszer előfordult, hogy valaki használta ezt a mondatot a jelenlétemben aztán rájött, hogy ott vagyok, ami elég vicces szituációkat is szült már. ☺

Balázs és fogadócsaládja

Barátokkal...

Vette a bátorságot, hogy első legyen

SCHISSLER HELGA (PARAGUAY)

Öszeöltözve

„Elmondhatatlanul boldognak és szerencsésnek éreztem magam, ami máig kitart.”

Iskola utáni elfoglaltság

„Sziasztok! Helga vagyok 17 éves és idén Paraguay fővárosában töltöm a csereévemet”

Mindenképpen Dél-Amerikába szerettem volna jönni a spanyol nyelv miatt. Paraguay-t találtam a legkülönlegesebbnek és, mivel eddig még nem jött ide senki, gondoltam leszek én az első.
Nagyon is jó érzés első magyarnak itt lenni a YFU-val, hiszen már a tábor elején megmondták, hogy mennyire örülnek annak, hogy van egy új országból érkező ember, aki vette a bátorságot, hogy első legyen.

Szerencsére minden új dolog pozitívan érintett, bár nehezemre esik elfogadni, hogy nem mehetek gyalog oda ahová csak szeretnék. Ezen az egy dolgon kívül minden csalódásom pozitív volt, legfőképpen az emberekkel kapcsolatban. Nagyon jó érzés volt, amikor a reptéren megláttam a “Bienvenida” feliratot alatta a nevemmel egy plakáton, amit a testvéreim fogtak, majd az egész család körbeölelt. Elmondhatatlanul boldognak és szerencsésnek éreztem magam, ami máig kitart.
Téli szünetben közösen el is mentünk az egyik nyaralónkba és nem foglalkoztunk semmi mással, csak egymásnak szenteltük az időnket.

Helga és fogadószülei

Minden vasárnap „asadot” tartunk a kertben, amire minden rokon eljön. Nagyszerű egy ilyen hatalmas család tagjának lenni tényleg azt érzem, hogy idetartozom.

Iskola után általában mindenki egyből hazamegy, de vacsorázni el szoktak járni a diákok hét közben is. Első nagy újdonság az iskolában az az egyenruha volt, otthon sosem volt egyenruhám.
Hétvégén mindenki bulizni megy a kedvenc szórakozóhelyére. Természetesen az osztályommal nekünk is megvan az a hely, ahova majdnem minden szombat este elmegyünk.

Csak egy átlagos nap...

beutazó szülők

különböző, mégis közös

Németországból és Mexikóból is szinte minden évben érkezik Magyarországra cserediák. Nem is gondolnánk, hogy mennyi közös lehet két diákban, és hogy milyen kitűnő kapcsolat alakulhat ki fogadószülő és cserediákok között, akik ilyen különböző helyekről érkeztek hazánkba. A Molnár családot, Fernanda fogadószüleit és Hiszékeny Krisztinát, Doris fogadóanyukáját kértük meg, hogy meséljenek tapasztalataikról.

Doris és fogadócsaládja, az első találkozás

Miért döntöttetek a fogadás mellett?

MOLNÁR CSALÁD (FERNANDA): Már többször is fogadtunk Erdélyből illetve Japánból rövidebb időre cserediákokat. Japán diákunk, Fuka annyira sok élménnyel és jóérzéssel töltött el minket, hogy úgy éreztük, szeretnénk még ezeket a pozitív élményeket átadni másnak is.
Fukának sajnos az idő rövidsége miatt sok mindent nem tudtunk megmutatni, és úgy éreztük, hogy jó lenne ezt pótolni. Illetve leginkább az motivált minket, hogy egy másik kultúrát is meg tudjunk ismerni.

HISZÉKENY KRISZTINA (DORIS): Négy éve már megtapasztaltuk, hogy milyen egy teljes évre cserediákot fogadni és azóta is fontolgattam, mikor érkezik el az idő újabb testvér befogadására.
Mivel a legnagyobb lány már másodéves egyetemista, van is egy üres szobánk, így az elhelyezés is gond nélkül megoldható. Valójában „véletlenül" kerültünk a YFU közelébe, mert más szervezetet céloztam meg, de mint tudjuk, nincsenek véletlenek.

Milyen érzés egy tinédzsert befogadni a családba?

MOLNÁR CSALÁD: Családunknak nem volt teljesen ismeretlen a „tinédzser lét", mivel három lányunk van, akik koruk miatt is folyamatosan voltak tinédzserek, azonban adódnak természetesen nehézségek. Ezeket nem éljük meg problémaként.

HISZÉKENY KRISZTINA: Természetesen nem könnyű, hiszen a hétköznapi gondok mindenkit utolérnek. Nekünk azonban nagy szerencsénk van Dorisszal, mert ő szelíd, jó szándékú, segítőkész, derűs emberke, míg a saját lányainkkal jó néhány konfliktusunk van. Nagyon jó hatással van a magyar testvéreire, a lehető legjobb pozitív példa nekik.

Hogyan boldogultok a kommunikációval minimális nyelvtudás mellet?

MOLNÁR CSALÁD: Okoz némi problémát, hogy én magyarul mondom a magamét, de Fer nagyon bájosan mindenre azt mondja igen, rendben, hajrá. Ezt a kommunikációs szakadékot sok nevetéssel, illetve Fanni lányom angol fordításával szoktuk feloldani. Sokat segít a kommunikációnkban az is, hogy Fer egyre jobban ért és kezd beszélgetni magyarul.

HISZÉKENY KRISZTINA: Semmilyen komplikációnk sincs, mivel mindenki ért és beszél németül. A barátnői között szép számmal akadnak olyanok, akikkel angolul beszélget. A magyar nyelvvel még sok tennivalónk van, de igyekszünk.

Mit fedeztetek fel magatokról és a saját családotokról a diákfogadáson keresztül?

MOLNÁR CSALÁD: Sokat nevetünk, képesek vagyunk a saját nyelvi hiányosságainkat humorral oldani, érdekes megfigyelni a vendéglányunk szokásait. Szeret főzni, de nagyon nem szeret korán kelni, viszont simán elmegy egyedül is futni, ha úgy van kedve. Nehezebb megélni Ferrel kapcsolatban, hogy a családunkkal ellentétben sokkal vállalkozóbb típus. Sokkal önállóban közlekedik, és nehéz aggódás nélkül elengedni. Meg kell bízni a lányokban és tudomásul kell venni, hogy sokat változott a világ és sokat változott a Fanniék generációja is, sokkal önállóbbak és vállalkozó szelleműbbek is lettek.

Fernanda és fogadócsaládja

„Ő nem vendég, hanem családtag”

Doris és fogadócsaládja

Dorisék Esztergomban

HISZÉKENY KRISZTINA: Már a legutóbbi fogadásnál kiderült, hogy bár optimista, pozitív életszemléletű, vidám család vagyunk, azért nem tudunk bárkit feltétel nélkül szeretni és befogadni a szívünkbe. Bár az igyekezet akkor is megvolt. Most azonban Lajtos Gabitól megtudtam, hogy vannak olyan helyzetek, amikor megmagyarázhatatlan módon, hiányzik a kémia, nem jön ki egymással a család és a cserediák. Szerencsére most más a helyzet.

Mi a legérdekesebb szokás, amit eddig tapasztaltatok?
MOLNÁR CSALÁD: Azonnal átöltözik, ha hazaér.
HISZÉKENY KRISZTINA: Másképpen teríti az asztalt. Nem ismerte a leveseket, de nagyon megszerette.

Mik a legjobb/ legérdekesebb élményetek a fogadással kapcsolatban?
MOLNÁR CSALÁD: Nagyon jó érzés volt először meglátni Fert, hogy Ő lesz, aki egy évig nálunk fog élni, előtte azért féltünk attól, hogy mennyire tudjuk integrálni a mi családunkba, és hogy mennyire leszünk egymásnak szimpatikusak...
HISZÉKENY KRISZTINA: Doris nagyon szeret füvet nyírni, és közben hangosan énekel nagyon magas hangon. Hatalmasakat kacag a húga kiejtésén, a „pommes frites”-nél például nem tudta abbahagyni a nevetést, amit a kishúga betű szerint kimondott.

Mit gondoltok, az év végén milyen tapasztalatokkal lesztek gazdagabb nekik hála?
MOLNÁR CSALÁD: Sikerül megismertetni vele Magyarország szépségeit és szeretnénk, ha Európa néhány országát is láthatná. Úgy gondolom, hogy ha Fer néhány év múlva visszagondol a családunkra csak annyi maradjon meg benne, hogy tök jó volt nálunk... és Fannival tartják majd a kapcsolatot.
HISZÉKENY KRISZTINA: Remélem, hogy megszeret bennünket annyira, mint ahogy mi szeretjük őt. A legtürelmesebb ember a házban, remélem, hogy kicsit hasonlítani fogunk hozzá.

Fernanda és fogadócsaládja az első találkozáskor

Fernanda a magyarul történő bemutatkozás alatt

Egy emberrel kezdődik, és idővel az egész világra hatással van...

25 évesek vagyunk!

20. Születésnapi Ünneplésünk

A YFU minden egyes emberről külön-külön szól, akiknek az életét megváltoztatta ez az élmény.

A YFU története a második világháború után, 1951-ben kezdődött, John Eberly akkori amerikai miniszter javaslatára az egyházi vezetőkkel karöltve. Kérésére Németországból küldtek tinédzsereket az Amerikai Egyesült Államokba egy évre, hogy amerikai családoknál éljenek és középiskolába járjanak. A cél az volt, hogy egy csoport fiatal átélje és megtanulja, hogy hogyan élnek a családok az Egyesült Államokban, és remélték, hogy amikor a fiatalok visszatérnek hazájukba, motiváltak lesznek újjáépíteni az országot.

Az elmúlt 60 évben változott a világ, változott a YFU. Az a világ egyik legrégebbi és legrangosabb cserediák programja lettünk. Szervezetünk több, mint 60 országban van jelen, világszerte évente mintegy 3500 középiskolás korú diák vesz részt a YFU csereprogramján.
A magyar YFU 1990-ben indult el és 1993-tól működik önálló, bejegyzett társadalmi szervezetként Fiatalok A Megértésért Magyarországi Egyesülete néven.
Hazánkból több mint 30 országba lehet utazni, amit az elmúlt 25 évben közel 1100 magyar diák használt ki, élt és tanult külföldön, és mintegy 300 külföldi diák töltötte csereévét Magyarországon.
Az idő múlásával célunk is változott, reménykedünk, hogy csereévük alatt a diákok sokkal mélyebben megismerkednek egy másik kultúrával, sokkal többet tapasztalnak, mint ahogy az addig lehetséges volt számukra, kimozdulva őket szűkebb környezetükből és felnyitva a „másik szemüket", hogy ezáltal képesek legyenek új perspektívákban látni a világot, s hogy mindannyian jobb polgárai legyenek országunknak és a világnak.

Mint tudjátok, a YFU tevékenysége önkéntes munkára épül, önkéntesek nélkül nem létezne YFU. Önkéntesekből álló elnökség irányítja a szervezet munkáját, toborzását, kiválasztását, tartják a kapcsolatot a cserediákokkal, részt vesznek a felkészítő táborok szervezésében és lebonyolításában – itthon és külföldön egyaránt.

Az évek alatt szervezetünk az országon belül rengeteg iskolával, fogadócsaláddal, magyarországi oktatási és egyéb szervezettel került kapcsolatban és ápol igen jó viszonyt. 2018 januárjával pedig egy Erasmus+ pályázat leadásával szeretnénk fejleszteni szervezetünk és persze saját magunk.

Bejártuk az országot

YFU Workshopok

Ingyenes interaktív workshopok középiskolásoknak

Szervezetünk 2016 elején indította oktatási programját, melyen keresztül minél több magyarországi középiskolát próbálunk elérni, akiknek ingyenes, non-formális, nemzetközileg vagy irodánk által kifejlesztett workshopokat ajánlunk fel. Ezzel is szeretnénk segíteni a középiskolás diákok fejlődését, egy nyitott és elfogadó szemléletű világ megteremtését.

„Násztor Péter a témát a korosztály tudásának és érdeklődésének megfelelően vezeti és a fiatal résztvevőket kiváló rávezető kérdésekkel, gondolatokkal bírja a közös együttgondolkodásra." – Bogdán Krisztina, ELTE Trefort Ágoston Gyakorló Gimnázium vezetőtanára

Gondosan, nemzetközi és hazai szinten egyaránt fejlesztett non-formális workshopjainkon keresztül a diákok lehetőséget kapnak arra, hogy új tapasztalatokat szerezzenek, más szemmel, tudatosabban nézzenek a világra, embertársaikra, és alapvető, de sajnos ritkán megvitatott kérdéseken gondolkodjanak el.
2016-ban Násztor Peti kollégánk kezdte el az iskolalátogatásokat, aki magyarul, angolul és spanyolul ajánlotta fel három, a mai napig elérhető foglalkozásainkat. Hozzá csatlakozott későbbiekben gyakornokunk Keller Valentin, akinek köszönhetően a foglalkozások németül is elérhetőek lettek. 2018-tól pedig tovább bővül a nyelvi repertoár, új gyakornokunknak, Sarah Sportés-nek hála januártól franciául és spanyolul is újra elérhető.

Három workshopunk közül a legrégebbi és legismertebb a nemzetközileg ismert és elismert Colored Glasses training, ami sokaknak ismerős lehet, főleg önkénteseink és kutazóink diákjaink között, hiszen ők már részt vettek rajta. Lényege, hogy lehetővé tegye a diákok számára, hogy megvizsgálhassák saját hozzáállásukat más kultúrákhoz, hogy megértésre tegyenek szert a diszkrimináció, előítéletek és sztereotípiák témakörében, és ezáltal fejleszthessék saját interkulturális kompetenciáikat.

Cooltúra foglalkozásunkat a kiutazók táborából vettük át. A kultúra egy olyan fogalom, amit nap, mint nap használunk, anélkül, hogy tisztában lennénk vele, hogy miről is beszélünk pontosan. Ezt a rendkívül absztrakt fogalmat hivatott körbejárni és megfoghatóbbá, érthetőbbé tenni a workshop, egy játékos feladattal egybekötve.

Add el(ő) magad workshopunkat teljes mértékben Násztor Peti fejlesztette ki, a legújabb kutatási eredmények alapján és tapasztalt előadók segítségével. Rendhagyó nézőpontból közelíti meg a prezentálás műfaját, valamint lehetőséget biztosít a diákoknak szerepelni, hogy magabiztosabbakká váljanak, amikor közönség elé kell kiállniuk.
Tavaly óta 80 iskolába látogattunk el, azon belül 215 osztályt és több mint 5300 diákot sikerült elérni gondolatainkkal és értékeinkkel, és kértük fel őket, hogy gondolkodjanak el az őket körülvevő világon.

Önkéntes Council

Közösség, fejlődés, összetartozás, szeretet.

Ezek az ideák hívtak létre egy beszélgetést néhányunk között, amelyből aztán még sokkal több ötlet és gondolat született. Azon kezdtünk el gondolkodni, hogy miként tudnánk minden hazatérő vagy már régebben hazatért cserediákunknak megadni azt a támogatást, amit mi is kaptunk anno, mindamellett, hogy közben életre szóló barátságokat is kötöttünk. Az ötlet, ami azóta csak nagyobbra nőtte ki magát, az volt, hogy hozzunk létre egy szervezetet a szervezetben, együtt, önkéntesen, mindannyiunkért.
Ezen gondolatok mentén alakítottuk a testületet, amit hosszas tanakodás után YFU Council névre kereszteltünk. A célunk az, hogy változatos programokkal, tanulással, szórakozással és fejlődési lehetőségekkel alkossunk egy közösséget, ahol támogatjuk egymást nem csak a YFU-nál végzett önkéntes feladataikban, hanem az életben is.
A Council tevékenységét öt fő területre bontottuk: Oktatás, Programszervezés, YFU Spirit, Angyalka koordinátorok és az ezeket összefogó Head.

Az én nevem Zsófi és a Council vezetőjeként feladatom biztosítani, hogy a többi terület összehangoltan végezze a tevékenységét. Az én felelősségem az irodával való kommunikáció, a Council pénzügyeinek kezelése és a megbeszéléseink levezetése.

Az én nevem Dorka és az oktatási részlegért felelek. Elsődleges célom az önkéntes élet felpezsdítése és a közösségi élet fejlesztése változatos programokon és tanulási lehetőségeken keresztül. Például újra elindítottuk a hagyományos Klubszobát, amit havi rendszerességgel szervezünk meg különböző témákkal és programlehetőségekkel, új és régi önkénteseinknek egyaránt.

A nevünk Zsuzsi és Luca, mi vagyunk az Angyalka koordinátorok. Az iroda támogatásával együtt kéz a kézben azért dolgozunk, hogy a csereévüket Magyarországon töltő diákoknak megfelelő Angyalkákat válasszunk ki. Továbbá a kiválasztás után segítünk a mentoráláshoz szükséges képességek elsajátításában egy egész napos tréning keretén belül. Ezen kívül az egész év folyamán kapcsolatban állunk az Angyalkákkal, illetve az irodával, segítjük az információk áramlását, és az esetlegesen fellépő problémák megoldását.

Ádám vagyok, a Council logisztikai ügyintézője, vagyis a Programszervezés felelőse. Feladatom a különböző táborok megszervezésében való segédkezés, és - a leginkább önkénteseket érintő - YFU-s programokkal kapcsolatos összes logisztikai feladat elvégzése. Hosszú távú célom, hogy a későbbiekben a logisztikai felelős biztosítsa majd a táborok megszervezését.

Boti vagyok és én kaptam a YFU Spirit koordinátor szerepét. Az én feladatom, hogy olyan közösség kovácsolódjon belőlünk, ahol mindenki jól érezheti magát attól függetlenül, hogy mikor ért haza a csereévéről. Célom, hogy idővel összetartó, lelkes és népes csapat váljon belőlünk. Ezt különféle szabadidős programok szervezésével és a jelenleg még (vagy már) nem aktív önkéntesek bevonásával igyekszem elérni.

Nosztalgia

Zita fogadóanyukájával mate teázik

Tanács:
Ne ítélj első látásra!
(Zita)

Mi a legfontosabb dolog, amit a csereévedből tanultál?

SZABÓ ZITA (2016-17, ARGENTÍNA)
Szerintem az ember nem igazán gondol bele abba, hogy mit jelent magyarnak lenni, amíg nem él külföldön, vagy mit jelent egy csupa nők alkotta családban élni, míg nem élt férfi domináns családban. Szerencsés vagyok, hogy mindezt megtapasztalhattam. Rájöttem, hogy ami nálunk egyértelműen úgy van, ahogy, az máshol egyértelműen máshogy van.

HORVÁTH KATA (2009-10, USA)
Csereévem egyik legnagyobb tanulsága volt, hogy felismertem a saját komfort zónámat, annak határait, és rájöttem, mennyire szűkös is az. Azóta is tudatosan figyelem, hogy mikor lépem át ezeket a határokat, és mindig örömmel tölt el, hogy ez a kalandok kezdetét jelzi, saját fejlődésem lépéseit.

Milyen kapcsolatod van a fogadó családoddal?

HORVÁTH KATA (2009-10, USA)
Távoli, de jó kapcsolatnak mondanám. Nagy segítségemre van a kapcsolattartásban a Facebook, így mindig up to date vagyok a fogadócsaládommal történt dolgokban, ugyanúgy, ahogy ők is értesülnek a legfontosabb változásokról az én életemben. Ezekről néha váltunk 1-1 szót, illetve ünnepekkor is szoktunk üzenni egymásnak.

SZABÓ ZITA (2016-17, ARGENTÍNA)
Tökéletes család nem létezik, és ha képesek vagyunk elfogadni ezt, akkor tudjuk igazán jól érezni magunkat otthon! A fogadó testvéreimmel az év végére sem találtuk meg a közös hangot. Ám a fogadó szüleim, nagyszüleim, és egy rakás nagybácsi mind kárpótoltak érte.

Ha újra (15-18 éves) cserediák lehetnél, akkor mit csinálnál másképp?

SZABÓ ZITA (2016-17, ARGENTÍNA)
Utólag könnyű okosnak lenni. Azonban ha most újra cserediák lennék, sem csinálnám másképp. És ennek az a legfőbb oka, hogy úgy érzem: mindent megtettem, amit tudtam! Nem mondom, hogy nem hibáztam, de legalább tanultam belőle.

HORVÁTH KATA (2009-10, USA)
Először is biztos, hogy más országba mennék. Az USA egy hihetetlenül kényelmes ország, megvannak a maga gyönyörei, (és igen, a maga kultúrája is). Rengeteg mindent tapasztaltam és tanultam a csereévem alatt. Ettől függetlenül azt hiszem, hogy még többet tanulhattam és fejlődhettem volna egy olyan országban, aminek a kultúrája még eltérőbb a magyartól. Meg persze egy harmadik nyelv ismerete sem lett volna rossz dolog. Másrészt még több mindent csináltam volna és kipróbáltam volna a csereév alatt.

Tanács:
Ne legyenek elvárásaitok. Hozzátok inkább ki a legtöbbet abból, amit nyújt nektek az élet, próbáljatok ki minél több mindent, feszegessétek a saját kis komfortzónátokat és élvezzétek minden pillanatát az évnek! (Kata)

Kata önkéntes táborban

csereév szülői szemmel

Idén egy tapasztalt YFU-s anyukát kértünk meg, Schisslerné Kopasz Ágnes személyében, hogy meséljen tapasztalatairól. Fogadóanyukaként 2016/17-ben szerzett tapasztalatot, mikor Luis, argentin cserediák lakott náluk, 2013/14-ben pedig először tapasztalta meg, milyen megélni egy csereévet... szülői szemmel. Idén Helga lánya az első YFU-s diákunk Paraguayban, az alábbiakban, a vele készült interjút olvashatjátok:

Schissler család, SZEGEDRŐL

Smilla csereéve alatt

Milyen az élet Helga nélkül?

Helga nélkül a ház sokkal csendesebb. Nincs jövés-menés. Nem csörög a telefon, hogy hoppá, elbeszélgettem az időt, lekéstem a buszt, valaki eljönne értem?

Miben erősítette meg Helga távolléte a családi összetartást?

A bátyjával most közlékenyebb, mint amikor itthon volt. Úgy tűnik, szorosabb kapcsolat lesz köztük, mint eddig volt. Talán a korkülönbségből adódó problémák is megoldódnak ezáltal.

Hogy lehet megszokni a távollétét?

Helga a tanév vége után szinte azonnal kiutazott. Mivel nyaranta alig van itthon, az első két hónapban fel sem fogtuk, hogy most cserediák. Mire eljött a szeptember, azzal szembesültünk, hogy egy távoli országban élő család negyedik gyereke lett.

Miben más a helyzet most, mint 2013-14-ben, mikor Helga testvére volt cserediák?

Mikor Ádám Németországban volt, akkor csöppentünk bele a cserediák programba. Úgy voltunk vele, ha már belevágtunk, csináljunk is valamit, ezért ugyanabban az évben fogadtunk egy német lányt (Lindát). Az eset érdekessége, hogy Linda családja jelentkezett a YFU-nál, hogy ők meg bevállalják Ádám fiunkat. Így a gyerekek a szó szoros értelmében szobát cseréltek. Mi, szülők egyetlen mondatot nem váltottunk egymással a csereév alatt. Tökéletesen működött a dolog.

Milyen tapasztalatokat szereztetek ez alatt a pár hónap alatt?

Az elmúlt pár hónap megerősített bennünket abban, hogy jól tettük, mikor elengedtük a fülünk mellett: „Van Nektek fogalmatok mi van Dél-Amerikában? Paraguay egy fehér folt a térképen, senki nem tud róla semmit!” – és még sok-sok aggódó mondatot. Helga olyan helyre ment, ahova vágyott, mióta eldöntötte, hogy cserediák lesz (13 évesen).

Első találkozás Luisal

Schissler család és Linda

Ádám hazajött Németországból

Mit gondoltok, milyen lesz a következő 6 hónap?
Szeretnénk, ha a következő 6 hónap is abban a boldog tudatban telne el, hogy Helga jó helyen van.

Milyen lesz viszontlátni őt?
Kíváncsian várjuk, hoz-e haza magában egy maradandó szeletet a paraguay-i életéből.

Segített a csereévre való felkészülésben, az elengedésben és a mindennapi életben, hogy tapasztalt fogadócsaládnak számítotok?
Természetesen segített Helga elengedésében az a tapasztalat, amit eddig szereztünk a csereprogrammal: az egy küldés. és a három diákfogadás. A két német lány után tavaly Luissal bővült a családunk, aki Argentínából jött megismerni azt az országot, amiről azt hallotta, hogy kedves emberek lakják, és finomakat esznek. Sokat beszélgettünk a két ország mindennapjairól. Azóta komolyan vesszük, amit mondott: ”Ti itt Európában nem tudtok élni!” Luis tükröt tartott elébünk. Azóta tudatosan lassítom a napjaimat. (A család többi tagja eddig sem sietett.)

Van bármilyen egyéb, vicces történet az elmúlt évekből?
Egy érdekes történetet szeretnék megosztani Veletek. Hazautazása előtt egy hónappal (féléves programon vett részt) megkérdeztük Luist, van-e még valami a kívánságlistáján, ami nincs kipipálva. Válasz: Egy kutyát szeretne hazavinni, de ezt csak most merte elmondani, mert látta, hogy jófejek vagyunk. Micsoda? Milyen kutyát? A nevét nem tudta, magyar fajta. Nosza, elővettük a Nagy kutyakönyvet. Nem találjátok ki, melyik kutyára bökött rá. A komondorra! Ekkor január 3-át írtunk. Az utazás napja január 31. volt. A következő három hét azzal telt el, hogy kutyát kerestünk az ország egész területén, papírokat, állatorvost, repülőjegyet intéztünk. Mikor Luis kezébe vette Lucát – családja ragaszkodott a magyar névhez – olyan boldogság töltötte el, amire azt mondtuk, igen, ezekért érdemes gyereket fogadni. Mind a három „fogadott gyerekünkkel” tartjuk a kapcsolatot. Többször jöttek már vissza, mi is voltunk Náluk. Helga pedig hamarosan meglátogatja Luis családját.
Talán ezek az élmények segítenek a „vágjunk bele, vagy ne” kérdést eldönteni. A válasz természetesen IGEN!

Luis, Helga és Luca

Luis és Luca

Helga induláskor

az év önkéntesei 2017

Kik ők valójában? Mi mindent tettek eddig, hogy idén ők nyerték el ezt a címet?

Koó Luca

2014/15-ben volt Németországban cserediák, majd hazaérkezése után önkéntesként állt be sorainkba. Az elmúlt évben pedig az egyik legaktívabb volt önkéntesünkké lett, a Council tagjaként az Angyalkaprogram egyik koordinátora, ahol rengeteg időt és energiát fordít, hogy beutazó diákjainkkal minden rendben legyen. Ezen felül az elmúlt években Luca több táborban és eseményen is részt vett. Köszönünk mindent!

Erdős Ádám

Ádám szintén 2014/15-ben fedezett fel egy új országot: Mexikót hódította meg. Hazaérkezése óta szerves része az önkéntes bázisnak, mindig ott van és segít, amikor szükség van rá, idén pedig angyalkaként támogatja az egyik beutazónkat. Az önkéntes Council logisztikai részéért felelős Ádámra az elmúlt évek alatt mindig lehetett számítani. Kemény munkádat szeretnénk megköszönni, és reméljük, hogy ez a továbbiakban is így marad!

Kővágó-Laska Botond

Botond 2015/16-ban hódította meg Finnországot, ahol iskolabusszal szelte át a befagyott tavakat. Bátorsága és YFU iránti lelkesedése azóta sem lankadt, nem véletlenül választották meg a Council YFU Spirit felelősének! Minden parti és esemény fáradhatatlan motorja, többek közt részt vett a Budapest túrán, kiválasztásokon és idén ő is az angyalkák táborát erősíti.

YFU Stars 2017

Minden év decemberében ajándékozzuk oda a YFU Stars kitüntetést azoknak az önkénteseinknek, akik az elmúlt évek során folyamatosan segítették és támogatták a munkánkat. Köszönjük nekik a sok-sok időt és energiát!

Mészáros Lászlóné 'Ica'

Mészáros Lászlóné Ica a Weiner Leó Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola igazgatója a 2017-es évben a YFU sztár egyik díjazottja. Az igazgató asszony hosszú évek óta lelkesen támogatja egyesületünket szaktudásával, minden évben hőn várja diákjainkat, akik kivétel nélkül rengeteget köszönhetnek az intézménynek. Hálásan köszönjük nyitottságát és ezzel a díjjal szeretnénk elismerni elhívatottságát.

Gratulálunk!

YFU rövidhírek

staff change

SZÁNTÓ FANNI

Sziasztok! Idén februárban kezdtem a YFU-nál, mint Programkoordinátor. Az utazás az egyik szenvedélyem. Nagyszerű érzés, hogy olyan szervezetnél dolgozhatok, amely a világ felfedezésének lehetőségét nyújtja a diákok számára. Ha újra tizenéves lehetnék, legszívesebben rögtön útra kelnék én is! ☺

TÚRI ÉVA

Sziasztok! Idén csatlakoztam a YFU-hoz, mint Iroda és Programtámogató Koordinátor. A feladatkörben összekapcsolhatom tanári végzettségem és irodai asszisztensi munkatapasztalatom. A cserediákság kimaradt az életemből, melyet bő egy év önkéntes munkával próbáltam pótolni Dél-Kelet Ázsiában, Fijin és Új-Zélandon. Alig várom az izgalmas és inspiráló utazásokat, melyeknek és is részese lehetek a YFU irodából.

BÁTONYI LUCA

Sziasztok! Luca vagyok és YFU-s pályafutásomat 2014/15-ben kezdtem, amikor egy csodálatos évet töltöttem YFU-s cserediákként az Egyesült Államokban, Texas államban. Hazaérkezésem után azonnal belevetettem magam az önkéntes életbe, és az elmúlt években megpróbáltam minél több YFU-s programban részt venni. Idén novembertől pedig én vettem át a Marketing és Tréning koordinátori pozíciót. ☺

SARAH SPORTÉS

Sziasztok! A nevem Sarah, én vagyok az újonnan érkezett francia gyakornok a YFU irodában! Miután 2012-ben az Egyesült Államokban töltöttem a csereévem, négy éve aktív önkéntes vagyok. Most itt az ideje felfedezni valami újat, ezért november közepétől Budapestre költöztem. Hatalmas lehetőségnek tartom a Magyarországon gyakornokként töltött időt, rengeteg dolgot tudok majd tanulni és új ötleteket hozni Nektek! Alig várom, hogy megismerhessek mindenkit, és hogy ez az új kaland végre elkezdődjön!

Erasmus+ pályázat

2017-ben nagyon álmodott a YFU és külső támogatással tervezte fejleszteni középiskolásoknak szánt workshop-jait. Ennek megvalósításához YFU Észtországgal és a Fundatia Noi Orizonturi-val partnerségben pályázati munkát adott be a magyar YFU Erasmus+ program keretében. A pályázat célja két új workshop kifejlesztése interkulturális kompetencia és változás kezelés témakörökben, amely több nyelven is elérhető lesz.

Erasmus+

Fényképeket köszönjük szépen Tápay Bálintnak!

2017 képekben

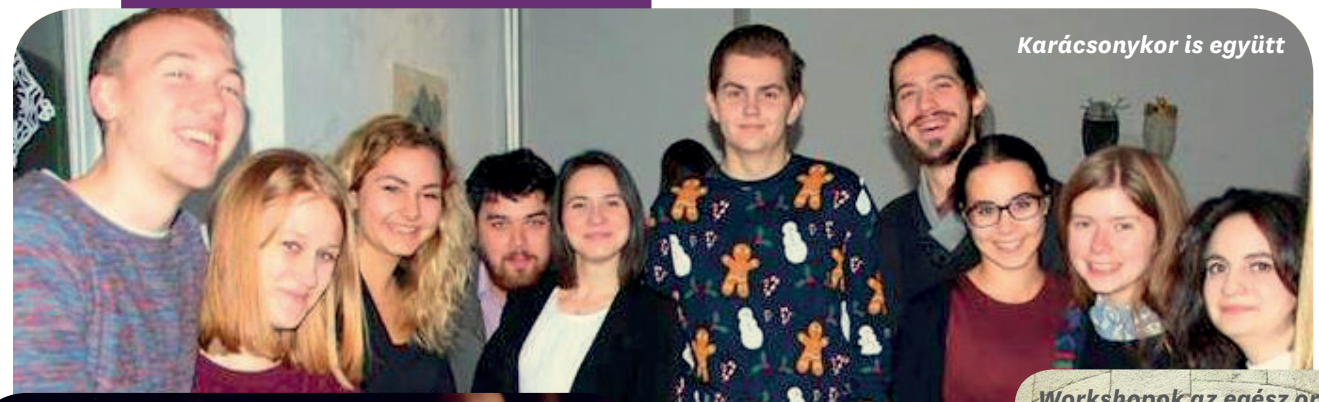
Karácsonykor is együtt

Önkéntes tábor

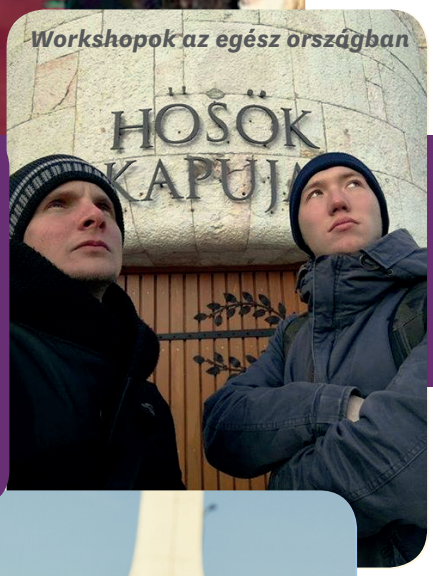

Workshopok az egész országban

Irodánk és önkéntesek

Bécsi kirándulás

Beutazó diákok

YFU HUNGARY
Nemzetközi Diákcsere Program

make the world your home

YFU HUNGARY | H-1027 Budapest, Frankel Leó út 5. III. em. 26. | Mobil: +36 30 20 10 125 | Email: yfu@yfu.hu | web: www.yfu.hu